

Stedetfor „Huse paa Kjøbstadjer“ sættes: „Kjøbstadjer og af Huse, opførte paa saadanne“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

Det gaar nu til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Gnefte Behandling af Indstilling angaaende Andragender, der have været tilstillede Udvalget for Andragender.

(Udvalgets Betænkning og Indstillinger findes Tillæg B. Sp. 621—50).

Under Forhandling sættes først de Indstillinger, som vedrørte Indenrigsministeren, altsaa Indstillingerne under Nr. 1, 3 og 4.

Ordføreren (N. Larsen): Jeg skal paa Udvalgets Begne gjøre en lignende Henstilling til ærede Medlemmer som den, der blev gjort af den ærede Ordfører for de til Finantsudvalget henviste Andragender, og gaende ud paa, at der fra ærede Medlemmers Side maatte blive øvet mere Kritik, end hidtil har været Tilfældet overfor de Andragender, som de indbringe her i Thinget. Naar ærede Medlemmer have gennemlæst den Række af Andragender, som her foreligge, ville de selv have gjort den Sagtagelse, at der kommer Andragender herind, som ere saaledes haade med Hensyn til Form og Indhold, at de ikke burde indleveres, idet de kun spille Eiden for Thingets Medlemmer og for vedkommende Udvalg. Hvad det første Andragende angaar, om en Jernbane fra Skjelskør til et Punkt paa Nordvestbanen, er Flertallets Stilling ikke den, at vi ere imod en saadan Bane, saa lidt som vi ville udtale os for den, men Flertallet mener kun, at da der er et andet Udvalg, som behandler Sagen, er det ikke Grund for os til nu at tage Beslutning derom. Vort Standpunkt er altsaa dette, at — som det hedder i Rettergangsproget — denne Sag maa for Eiden afvises. Jeg antager, at det ærede Medlem for Bøstø Amts Bde Valgfreds (Veth), som har gjort Indstilling om Andragendet, kun har gjort det for at faae Leilighed til at fremkomme med en folbigere Udtalelse om sin Stilling til denne Sag. — Hvad Indstillingen under Nr. 3 angaar, er der indkommet ikke blot de 3 i Indstillingen nævnte

Andragender, men der er senere kommet et fjerde fra Lilljeb Sogn, indbragt af det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Det gaar akkurat i samme Retning som de her trykte Andragender, og det er mig bekendt, at man flere Steder i Landet har tænkt paa at indgive lignende Andragender, men at man har opgivet det, da man mente, at Sagen vilde finde tilsvækkelig Drøftelse paa Grundlag af, hvad der alt forelaa. Det kan saaledes forudsættes, at der Landet over er en almindelig Trang til at faae Snekastningslovgivningen revideret. Forholdet er jo det, at vi gennem adskillige Lapperier paa den gamle Snekastningslovgivning og gennem Domstolens Fortolkning ere komne til en Tilstand, som vistnok ikke svarer til, hvad der er rimeligt. Jeg skal blot erindre om, at Grundlaget for Snekastningsarbejds Fordeling blev givet ved Reglement af 20de December 1799, saaledes at Snekastningsbyrden blev lagt paa Gaard- og Husbeboere i en vis Afstand fra de paagjældende Beie, og derefter blev der ved Lov af 30te December 1858 givet nærmere Regler om, hvorledes Byrden skulde fordeles. Naar man ser de Regulative, som ere bleve udfærdigede efter Loven af 1858, ser man, at Befolkningen, ligesom ogsaa Autoriteterne, ikke have forstaaet Snekastningslovgivningen saaledes, som det nu er blevet staaet fast ved Højesteretsdom, nemlig saaledes, at Snekastningsarbejdet er en personlig Byrde, der fordeles under Hensyn til upersonlige Forhold, Hartkorn, Næringsbedrift og Folkehold. At dette er en Tilstand, der med et her i Thinget meget brugt Ord næsten kan kaldes affindig, tror jeg, maa indrømmes. At Byrden er personlig, men fordeles efter upersonlige Hensyn, har jo ført til, at alt det Hartkorn, som er udbygget, gaar fri for Snekastningsbyrden, skjøndt det har fuldt saa megen Fordel af Snekastningen som det bebyggede, og det har dernæst ført til, at ubeboede Eiendomme ligeledes gaa fri for Snekastningsbyrden. Vi have altsaa saadanne Forhold, at, naar en Mand bor i en Kommune, men har en større Eiendom i en anden Kommune, gaar han helt fri for Snekastningsbyrden, og vi have ligeledes den Slags Forhold, at, naar en Enke sidder med et Agerbrug, kan der blive paalignet hende en temmelig stor Del af Snekastningsbyrden, skjøndt hun ikke har den personlige Betingelse for at udfylde Arbejdet, saaledes som hun burde have, hvis Snekastningsbyrden virkelig skulde hævdes som en personlig Byrde. Da jeg, som sagt, tror, at Alle ere enige om, at dette Forhold bør forandres, og det hurtigst muligt, skal jeg ikke nærmere indlade mig paa en Udvikling deraf, men paa Udvalgets Begne anbefale de indkomne Andragender til den ærede Ministers velvillige Overveielse. Jeg skal kun tilføie, at hele Udvalget er just ikke ubetinget af den Mening, at det absolut skal være den nuværende Minister, som gennemfører denne